

Katedra Teorie kultury Filozofické fakulty Univerzity Karlovy.

Autor práce: **Jakub Kamborský**

Název práce: **Produkční funkce rozhlasu veřejné služby**
(Veřejnoprávní rozhlas jako kulturní instituce)

Vedoucí práce : Mgr. Michal Prokop

Oponent práce: PhDr. Ondřej Hubáček

Posudek diplomové práce

Téma práce

Cílem této diplomové práce bylo zhodnocení funkčnosti médií veřejné služby s důrazem na Český rozhlas. Práce pojednává o vymezení tzv. mediálního pole na území České republiky, o rozdělení médií na veřejný a privátní sektor, zamýšlí se nad postavením Českého rozhlasu a jeho povinnostmi, které jsou mu dány zákonem v duálním systému vysílání. Podrobně se zabývá produkční a reprodukční funkcí Českého rozhlasu na příkladě slovesné tvorby, nastiňuje pohledem do historie jeho technologicko-kulturní rozvoj, popisuje vývoj záznamu od gramofonových desek až k rozvoji internetu a digitálního vysílání. V závěru se zamýšlí nad rolí rozhlasu coby kulturní a vzdělávací instituce a nad jeho budoucností.

Koncepce práce

Práce se sestává z šesti kapitol, seznamu použitých pramenů a příloh, kterými jsou platné legislativní normy, vymežující úkoly, postavení a strukturu Českého rozhlasu. V úvodní kapitole autor popisuje zejména motivaci, která ho vede k tématu práce, svůj vztah k rozhlasovému vysílání, vztah přímo i k Českému rozhlasu a své vlastní zkušenosti z dosavadní práce pro něj. V druhé kapitole se snaží popsat roli Českého rozhlasu jako media veřejné služby v kontextu současně platné mediální legislativy, v duálním systému vysílání a popisuje i historii existence Českého rozhlasu od jeho počátků. Ve třetí kapitole se věnuje reprodukční roli

Českého rozhlasu, tedy vlastnímu rozhlasovému vysílání, rovněž i v historickém kontextu. Čtvrtá kapitola je pak věnována vlastnímu meritu celé práce – tedy produkční roli rozhlasu, jinak řečeno rozhlasové tvorbě s důrazem na literárně dramatickou dimenzi této tvorby. Kromě technického vývoje audiozáznamu v čase, je tato (rozsahem nejobjemnější) kapitola i vášnivou obhajobou slovesné literární a dramatické rozhlasové tvorby v dnešní době virtualizovaného mediálního prostředí, směřujícího k zkratce, zjednodušování, paušalizaci a vulgarizaci vnímání světa. V páté kapitole se autor zamýšlí nad budoucností rozhlasu v kontextu doby i vývoje nových interaktivních medií a v závěru se věnuje i některým konkrétním krokům a plánům restrukturalizace českého rozhlasu novým vedením instituce.

Práce neobsahuje žádné převratné objevy, nápady ani možné vlastní koncepce, či názory, je však seriózním komplexním pohledem na postavení velké kulturní instituce, jedinečné v naší historii. Její jedinečnost je dána také její politickou dimenzí, která činnost Českého rozhlasu spoluurčuje už od počátku a má stále silnější význam. Těmto otázkám se autor zřejmě záměrně poněkud vyhýbá, což podle mého soudu poněkud snižuje význam této práce. Při práci s prameny autor pracuje převážně s jedním, byť velmi seriózním a zajímavým dílem.

I když práce neoplývá zvláštní originalitou, je z ní cítit mimořádný zájem o zvolenou materii. Tento zájem se projevuje skutečně aktivní a seriózní prací, týkající se témat, o kterých práce pojednává. Proto práci doporučuji k obhajobě.

Možné otázky k obhajobě:

Do jaké míry současné vysílání ČRo naplňuje veřejnou službu, danou zákonem? Proč ČR50 stárne posluchačstvo?

Kde byste se viděl rád, pokud budete pracovat v ČRo?

12. září 2011

Mgr. Michal Prokop

